

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ หรือ โลกไร้พรมแดน เปรียบเสมือนโลกเป็นหมู่บ้านเล็กๆ หมู่บ้านหนึ่งที่คนเราสามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึงภายในพื้นที่ ไม่ใช่แค่การเปลี่ยนแปลงในการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ในการทำงานด้านต่างๆ เพื่อความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา จากการความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบันทำให้คนเราสามารถท่องเที่ยวและก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นและสามารถนำเทคโนโลยีนั้นมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันรวมถึงแวดวงการศึกษาด้วย เนื่องจากการศึกษาเป็นراكฐาน และเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ ดังนั้นประเทศไทยจึงมุ่งพัฒนาการศึกษาโดยการปรับเปลี่ยนกระบวนการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัย โดยการเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น มีความคิดวิเคราะห์ สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และส่วนรวม โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT: Information and Communication Technology) เข้ามาปรับใช้กับการศึกษามากขึ้น

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ และอุปกรณ์ร่วมในการทำงานเพื่อประมวลข้อมูล จัดเก็บอย่างเป็นระบบ สืบคันสารสนเทศนำเสนอสารสนเทศ รวมถึงการใช้เครื่องข่ายและเทคโนโลยีรูปแบบต่างๆ ในการสื่อสารความเร็วสูง เพื่อรับส่งสารสนเทศด้วยความสะดวกรวดเร็ว เพื่อนำไปใช้ในด้านต่างๆ เช่นวงการแพทย์ การบริหารจัดการ การศึกษา บันเทิง ฯลฯ เป็นต้น (กิตานันท์ มลิทอง. 2548. หน้า 12)

นักเรียนยุคใหม่จะต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้ในการเรียนด้านต่างๆมากขึ้นเพื่อให้ทันตามสถานการณ์โลกและสังคมยุคใหม่ที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้กับการเรียนการสอนมากขึ้น โดยเฉพาะนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนจ่านกรร่อง จังหวัดพิษณุโลก เป็นนักเรียนที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนการสอน ผ่านทางคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออินเตอร์เน็ต ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนจ่านกรร่อง จังหวัดพิษณุโลก

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นชั้นที่ 4 โรงเรียนจันกร้อง จังหวัดพิษณุโลก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นชั้นที่ 4 โรงเรียนจันกร้อง จังหวัดพิษณุโลก
2. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะได้ข้อมูลพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นชั้นที่ 4 โรงเรียนจันกร้อง จังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับชั้น เพื่อเป็นข้อมูลศาสตร์ใช้กับการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้ามุ่งเน้นในเรื่องของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นชั้นที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนจันกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งเพศชายและหญิง มีจำนวนทั้งหมด 1,119 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 285 คน ซึ่งวิธีการดำเนินการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักเรียน

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นชั้นที่ 4 โรงเรียนจันกร้อง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1,119 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นชั้นที่ 4 โรงเรียนจันกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2553 จำนวน 285 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเบิดตารางเครชีและมอร์แกรน (R.V.Krejcie and D.W.Morgan) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของนักเรียนแต่ละห้อง

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นชั้นที่ 4 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการสารสนเทศ การสื่อสาร เป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์ การสร้างงาน การสื่อสารข้อมูล ฯลฯ ซึ่งรวมไปถึงการให้บริการ การใช้ และการดูแลข้อมูล

2. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง ระดับเวลาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ความถี่ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแต่ละสัปดาห์ และพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนความรู้ และติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และด้านการเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบันเทิง